

Arrest

nr. 247 603 van 18 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT
Haachtsesteenweg 55
1210 SINT-JOOST-TEN-NODE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 7 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DOUTREPONT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de nationaliteit van Ethiopië te bezitten, tot de Amara etnie te behoren en geboren te zijn op 07 oktober 1983 (Europese kalender) in het dorpje Akewerk, gelegen in de buurt van Welkait, Tigray regio. Op vierjarige leeftijd verhuisde u samen met uw moeder naar Dancha, eveneens in de Tigray regio gelegen. U ging aldaar naar school tot de vierde graad. In 1989 (Ethiopische kalender) nam uw moeder u mee naar Beakar, Tigray regio, u kreeg aldaar het voorstel om te huwen. U huwde vervolgens tijdens het jaar 1991 (Ethiopische kalender) met Dhr. J., jullie zijn tijdens het jaar 2002 (Ethiopische kalender) van elkaar gescheiden. Jullie kregen samen drie kinderen genaamd Y.J., R.J. en J.J., laatstgenoemde is evenwel overleden.

In 2002 (Ethiopische kalender) trok u wederom naar Dancha, u bleef aldaar tot u uw land verliet. U verdiende te Dancha uw geld vooreerst door het gerecht 'bombolini' voor uw klanten klaar te maken, daarna had u gedurende zeven jaar uw eigen restaurant. U huwde in 2007 (Ethiopische kalender) met Dhr. X.

U stelde dat uw regio van herkomst 'Welkait' vroeger tot de Amhara regio behoorde doch later door de Tigray regio werd ingepalmd, waardoor jullie identiteit als zijnde Amhara verloren ging en jullie als Tigray werden bestempeld. Er werd dan ook een eigen comité opgericht, genaamd "Welkait Tegede Ye Amara Maninet Asmelash Committee" ("Welkait Identity and Self-Determination Committee"), de leider ervan betrof Kolonel Demeke Zewdu. U maakte officieel geen deel uit van dit comité, u ging wel eens naar een demonstratie in 2008 (megabit) (Ethiopische kalender) (cfr. maart/april 2016 Europese kalender), u nam tevens twee tot drie keer deel aan een bijeenkomst (cfr. de eerste keer in 2008, meskerem) (Ethiopische kalender) (cfr. september/oktober 2015 Europese kalender) waarbij er over jullie zaak werd gesproken. Het comité organiseerde op een bepaald moment een petitie, u besloot mee de petitie te verspreiden in Dancha tijdens de maand 2008 (Tahsas) (Ethiopische kalender) (cfr. december 2015/januari 2016 Europese kalender), u vroeg dan ook aan 5000 mensen om deze te ondertekenen. U werd hierna door de Tigray 'met slechte ogen' bekeken en werd als 'verdachte' beschouwd. Op 05 hamle 2008 (Ethiopische kalender) (cfr. 12 juli 2016 Europese kalender) werd vervolgens een zekere Dhr. H. H. A. M. (de zoon van de nonkel van uw vader en tevens een persoon dewelke werd vermoord) begraven te Dancha (Saint Michael Kerk), op de begrafenis brak er spontaan een demonstratie uit, waarop plots de 'Liyu Haile' jullie begon te arresteren, er werden 26 personen – inclusief uzelf – in het politiestation van Dancha opgesloten. Na vier maanden opsluiting werd er door uw tweede echtgenoot een borgsom ter waarde van 10.000 Ethiopische Birr betaald, er werd toen gesteld door de 'managers van de gevangenis' dat, indien ze u nodig zouden hebben, u terug zou worden opgesloten. U begon na uw opsluiting opnieuw in uw restaurant te werken, u merkte dat mensen op een bepaalde manier naar u keken, u verdachten. U besloot dan ook in augustus 2017 (Europese kalender) uw land Ethiopie te verlaten. U reisde via Soedan, Libie en Italië naar Frankrijk. Nadat u uw land had verlaten – toen u in Frankrijk was – kwam u te weten dat uw derde dochter is verdronken, iemand zou haar immers in het water hebben geduwd. U vermoedt dat de spionnen – werkend voor de overheid van Tigray - dit hebben gedaan. U kwam op 22 december 2018 in België aan en u diende op 22 maart 2019 een asielaanvraag in. U stelde tenslotte nog ten gevolge van al dit zwaar leed aan nierfalen te lijden, u dient in België om de twee dagen naar de nierdialyse te gaan.

U legt ter staving van uw asielrelaas een "Certificat Médical" dd. 02 mei 2019 met betrekking tot uw besnijdenis en documenten omtrent uw nierfalen en nierdialyse ten gevolge hiervan [de resultaten van uw bloedonderzoek dd. 18 februari 2019; een "Rapport provisoire" dd. 21 maart 2019; een "feuille de dialyse" dd. 21 maart 2019; een " Feuille de traitement" dd. 21 maart 2019 van Dr. Christine Hurtgen; een fiche screening instroom dd. 22 maart 2019; een "fiche médicale" dd. 22 maart 2019; een brief dd. 26 maart 2019 afkomstig van Dr. G. Van Ingelgem; "Frais de voyage des bénéficiaires dialyses qui se rendent individuellement au centre dialyse" dd. 02 april 2019; een fiche "Traitement à domicile" dd. 11 april 2019; een "Certificat médical" dd. 11 april 2019 afkomstig van Dr. B. Georges; een "Certificat medical" dd. 12 april 2019; een "Preuve de prescription électronique" dd. 20 juni 2019; een geneesmiddelenvoorschrift dd. 03 oktober 2019; een "carnet de liaison pour le patient dialysé"; een brief dd. 12 maart 2020 en 06 april 2020 afkomstig van de "Service de néphrologie - dialyse" en een brief dd. 18 maart 2020 van Dr. Benoît Georges] voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U stelt dat uw regio van herkomst 'Welkait' vroeger tot de Amhara regio behoorde doch later door de Tigray regio werd ingepalmd, waardoor jullie identiteit als zijnde Amhara verloren ging en jullie als Tigray werden bestempeld (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen dd. 06 juli 2020 p. 10, hierna genoemd cgvs p. 10). Er werd dan ook een eigen comité opgericht, genaamd "Welkait Tegede Ye Amara Maninet Asmelash Committee" ("Welkait Identity and Self-Determination Committee"), de leider ervan betrof Kolonel Demeke Zewdu (cgvs p. 10). U maakte officieel geen deel uit van dit comité, u ging wel eens naar een demonstratie in 2008 (megabit) (Ethiopische kalender) (cfr. maart/april 2016 Europese kalender), dit ten gevolge van de ontvoering van een zekere Lilay Berhane (cgvs p. 19). U nam tevens twee tot drie keer deel aan een bijeenkomst (cfr. eerste keer in 2008, meskerem) (Ethiopische kalender) (cfr. september/oktober 2015 Europese kalender) waarbij er over jullie zaak werd gesproken (cgvs p. 10-12 en p. 19), daarna verhuisden de bijeenkomsten naar Gonder – gezien de Tigray jullie op het spoor waren gekomen -, u kon toen aldus niet meer gaan. Het comité organiseerde op een bepaald moment een petitie, jullie eisten immers jullie land terug – stellend dat Welkait tot de Amhara regio behoort - en stelden dat jullie Amhara en geen Tigray zijn (cgvs p. 10), de Federale overheid van Ethiopie vroeg hierop dat jullie de stem van jullie volk lieten horen (cgvs p. 10-11). U besloot mee de petitie te verspreiden in Dancha – samen met drie andere vrouwen genaamd T. Y., B. A., T. A. - tijdens het jaar 2008 in de maand Tahsas (Ethiopische kalender) (cfr. december 2015/januari 2016 Europese kalender), u vroeg dan ook aan 5000 mensen om deze te ondertekenen (cgvs p. 10-12). U werd hierna 'met slechte ogen' bekeken en werd als 'verdachte' beschouwd (cgvs p. 13). Op 05 hamle 2008 (Ethiopische kalender) (cfr. 12 juli 2016 Europese kalender) werd vervolgens Dhr. H. H. A. M. (de zoon van de nonkel van uw vader) begraven te Dancha (Saint Michael Kerk) (cgvs p. 14-15). Deze man woonde in Gonder doch werkte in Dancha, op een bepaald moment wilden de Tigray leiders leden van het "Welkait Committee" – waaronder Kolonel Zewdu - te Gonder arresteren, Dhr. H. H. A. M. was hier tegen in opstand gekomen (cgvs p. 14). Toen de Tigray later een zekere G. R. – een huisgenoot van Dhr. H. H. A. M. – wilden arresteren, wist G. weg te vluchten doch werd Dhr. M. in zijn plaats vermoord (cgvs p. 14). Op de begrafenis dd. 05 hamle 2008 (Ethiopische kalender) (cfr. 12 juli 2016 Europese kalender) brak er spontaan een demonstratie uit, waarop plots de "Liyu Haile" jullie begon te arresteren, er werden 26 personen – inclusief uzelf – in het politiestation van Dancha opgesloten (cgvs p. 15). U werd tijdens uw opsluiting ondervraagd, er werd gevraagd waarom u om uw rechten vroeg, u diende zich stil te houden en thuis te blijven (cgvs p. 16). Ook werd er gesteld dat u samenwerkte met "Ginbot 7", de terroristische organisatie (cgvs p. 16). U werd tevens tijdens uw opsluiting mishandeld en veelvuldig verkracht (cgvs p. 16). U stelde dat u voornamelijk werd gearresteerd en opgesloten omwille van uw deelname aan en de organisatie van de petitie en niet omwille van uw deelname aan de demonstratie tijdens de begrafenis (cgvs p. 13). Evenwel wisten ze na de petitie nog geen bewijzen tegen u te vinden, waardoor ze hebben gewacht tot er een bepaald incident gebeurde – in casu de demonstratie op de begrafenis waaraan u heeft deelgenomen -, teneinde u alsnog te kunnen arresteren (cgvs p. 13). Immers ook de andere drie vrouwen dewelke handtekeningen in het kader van de petitie hadden verzameld, werden op het moment van de demonstratie gearresteerd (cgvs p. 14). Ook werden er u tijdens uw opsluiting vragen gesteld omtrent de petitie, zoals wie u had gestuurd, wie u de papieren had bezorgd en met wie u contact had (cgvs p. 14). Tijdens uw opsluiting werd tevens uw huis doorzocht teneinde bepaalde documenten te kunnen vinden, doch gezien u uw papieren bij familie of burens had ondergebracht, draaide deze zoektocht op niets uit (cgvs p. 13). Na vier maanden opsluiting werd er door uw tweede echtgenoot een borgsom ter waarde van 10.000 Ethiopische Birr betaald (cgvs p. 10 en 17). Er werd toen gesteld door de 'managers van de gevangenis' dat, indien ze u nodig zouden hebben, u terug zou worden opgesloten (cgvs p. 10). U begon na uw opsluiting opnieuw in uw restaurant te werken, u merkte dat mensen op een bepaalde manier naar u keken, u verdachten (cgvs p. 10). Indien u met een aantal mensen samen zat, kwamen ze controleren wat u aan het doen was (cgvs p. 10). Uw zaak is dan ook naar uw mening nog hangend, er werd nog geen beslissing genomen, u vermoedt dat u – net zoals uw vrienden – bij een terugkeer naar Ethiopie terug in de gevangenis zal belanden en aldaar mishandeld zal worden, dit zonder een echte veroordeling en zonder enige concrete vooruitzichten (cgvs p. 17). Nadat u uw land had verlaten – toen u in Frankrijk was – kwam u te weten dat uw derde dochter is verdrongen, iemand zou haar immers in het water hebben geduwd (cgvs p. 16). U vermoedt dat spionnen – werkend voor de overheid van Tigray - dit hebben gedaan, u had immers geen andere vijanden behalve hen, zij hebben dit gedaan opdat u zich schuldig zou voelen (cgvs p. 16). Ze willen u immers graag doden, doch konden u niet vinden, u bent immers ontsnapt (cgvs p. 16). U stelde tenslotte ten gevolge van al dit zwaar leed aan nierfalen te lijden, u dient in België om de twee dagen naar de nierdialyse te gaan (cgvs p. 16).

Er kan vooreerst worden opgemerkt dat er sinds het aantreden van de nieuwe Premier Abiy Ahmed begin april 2017 (politieke) ontwikkelingen en hervormingen in Ethiopië hebben plaatsgevonden (informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier).

De nieuwe Ethiopische premier – de eerste Oromo in deze functie – is de opvolger van Hailemariam Desalegn die in februari 2018 aftrad na aanhoudende onrust en de politieke crisis in het land. Premier Abiy Ahmed kondigde in de maanden na zijn aantreden heel wat hervormingen aan en voerde deze ook deels uit: duizenden politieke gevangenen werden vrijgelaten (waaronder de secretaris-generaal van de toenmalige illegale oppositiebeweging PG7 genaamd Andargache Tsige, dewelke sinds 2014 vastzat en de bij verstek ter dood veroordeelde leider van PG7 genaamd Berhanu Nega) (zie informatie administratief dossier), de beruchte Maekelawi gevangenis werd gesloten, in het buitenland verblijvende oppositieleiden kregen amnestie, mediakanalen als ESAT en OMN werden niet langer verboden en internetrestricties op honderden nieuwssites uit de diaspora werden opgeheven. In juni 2018 kwam er sneller dan gepland een einde aan de noodtoestand die was uitgeroepen na het aftreden van premier Desalegn. Op 9 juli 2018 tekenden Ethiopië en Eritrea bovendien een vredesakkoord dat een einde maakte aan de staat van oorlog die de voorbije twee decennia tussen beide landen heerste. Een andere beslissing van het Ethiopische parlement – na het aantreden van de nieuwe premier – betrof de schrapping van drie belangrijke oppositiepartijen van de lijst met verboden (terroristische) organisaties in juli 2018: Patriotic Ginbot7 (PG7), Ogaden National Liberation Front (ONLF) en Oromo Liberation Front (OLF). Het OLF kondigde hierna een eenzijdig staakt het vuren af. De leider(s) van het OLF en duizenden aanhangers van de partij keerden vanuit het buitenland – veelal vanuit Eritrea – terug naar Ethiopië. De aanhangers werden hierbij aan de grens ontwapend. Leiders en (vermeende) aanhangers werden – indien dit nog niet gebeurd was – vrijgelaten. Premier Abiy Ahmed riep vervolgens de leiders van het OLF en andere oppositiepartijen op mee te werken aan de geplande politieke hervormingen. Deze politieke hervormingen zullen uitgevoerd worden door een nieuw samengesteld kabinet (bestaande uit de helft vrouwen) aangevoerd door de nieuwe premier. Op 25 oktober 2018 werd tevens een nieuwe president aangesteld, Sahle-Work Zewde, de eerste vrouwelijke Ethiopische in deze functie. De premier stelt voorts nog enkele politieke hervormingen in het vooruitzicht zoals de beperking van het aantal ambtstermijnen van de premier en het houden van eerlijke en vrije verkiezingen in 2020 waarbij alle mogelijke (oppositie)partijen aan kunnen en mogen deelnemen. **In casu kan er worden opgemerkt dat begin 2018 – in het kader van de voornoemde politieke omwentelingen in het land - Kolonel Demeke Zewdu, de leider van het “Welkait Identity and Self-Determination Committee” en reeds sinds 12 juli 2016 (Europese kalender) gearresteerd en opgesloten omwille van terroristische gerelateerde misdrijven (zoals ondermeer het bieden van hulp aan de terroristische groep “Ginbot 7”) uit de gevangenis werd vrijgelaten (zie informatie administratief dossier). In dit opzicht is het dan ook bevreemdend dat u beweert dat uzelf – iemand die geen officieel lid van het Comité zou hebben uitgemaakt en als loutere sympathisant slechts aan enkele beperkte activiteiten, overigens zich afspelend vóór voornoemde politieke omwentelingen in Ethiopië, zou hebben deelgenomen [u zou aan twee tot drie vergaderingen hebben deelgenomen, een demonstratie in megabit 2008 (Ethiopische kalender) (cfr. maart/april 2016 Europese kalender) en op 05 hamle 2008 (Ethiopische kalender) (cfr. 12 juli 2016 Europese kalender) hebben bijgewoond en een petitie mee hebben rondgedeeld] - anno 2020 nog steeds zou worden gezocht en geviséerd door de Tigray. U haalde overigens geen argumenten aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten.**

U stelde overigens zelf na de deelname aan uw tweede en laatste demonstratie op 05 hamle 2008 (Ethiopische kalender) (cfr. 12 juli 2016 Europese kalender) - en na vier maanden opsluiting - op borg te zijn vrijgelaten, u zou vervolgens nog twee tot drie maanden in Dancha bij uw man zijn gebleven (cgvs p. 18). U verklaarde – voor wat betreft uw vertrek uit uw land - zelf niet te hebben gepland om uw land te verlaten, u zou immers van uw land en uw kinderen houden, doch mensen – waaronder een bevriend politie officier - zouden u hebben geadviseerd om weg te gaan, dit gezien u terug zou kunnen gearresteerd worden (cgvs p. 18). Tussen uw vrijlating op borg en uw vertrek uit Ethiopie – aldus gedurende meerdere maanden – zou er dan ook niets specifiek meer zijn gebeurd, u stelt enkel en alleen dat ze u zouden hebben ‘gecheckt’, kijkend of u nog hetzelfde zou hebben gedaan, zoals demonstraties en dergelijke, u zou dan ook rondom uw huis in de gaten zijn gehouden, bijvoorbeeld indien u met vrienden zou zijn samen geweest, u zou ook niet meer hebben kunnen werken (cgvs p. 18). U gaf enkel nog het volgende aan: “Ook deze mensen vielen me aan door te zeggen, deze vrouw is een terrorist, ga niet dicht bij haar, ze is tegen Tigray, anders zou ze niet zeggen ik ben Amhara, ze zeiden ga niet dicht bij haar” (cgvs p. 18). U gevraagd of er verder nog iets persoonlijk met u zou zijn gebeurd tijdens deze maandenlange periode, ontkent u dit, ze zouden u enkel hebben ‘gekweld’ en naar u op een ‘verdachte’ manier hebben gekeken, ze zouden u hebben gezien en gevolgd, tijdens de dag zouden ze evenwel geen mensen aanvallen, ze zouden wachten tot het donker zou zijn, u zou evenwel dan niet naar buiten zijn gegaan (cgvs p. 19). Uit voorgaande blijkt dan ook dat u, hoewel u pretendeert dat uw zaak nog hangend zou zijn, gedurende enkele maanden – te Dancha, de plaats waar u tot uw vertrek uit uw land zou hebben

gewoond (cgvs p. 6) - geen noemenswaardige problemen zou hebben gekend na uw opsluiting en vrijlating op borg. De 'managers van de gevangenis' zouden overigens naar uw mening bij uw vrijlating louter hebben gesteld dat, indien ze u nodig zouden hebben, u terug zou worden opgesloten (cgvs p. 10), wat aldus klaarblijkelijk – volgens uw eigen verklaringen - nooit zou zijn gebeurd tijdens uw verdere verblijf in Dancha, Ethiopie. Betreffende het door u genoemde overlijden van uw dochter J., kan er nog het volgende worden opgemerkt. U stelt dit overlijden pas te weten zijn gekomen toen u zich reeds in Frankrijk zou hebben bevonden, uw dochter zou zijn verdrongen (cgvs p. 16). Naar uw mening zou iemand haar in het water hebben geduwd, u zou dan ook vermoeden dat spionnen – werkend voor de overheid van Tigray - dit zouden hebben gedaan, u zou immers geen andere vijanden behalve hen hebben gehad, zij zouden dit hebben gedaan opdat u zich schuldig zou voelen (cgvs p. 16). Ze zouden u immers graag hebben willen doden, doch zouden u niet hebben kunnen vinden, u zou immers zijn ontsnapt (cgvs p. 16). Zonder afbreuk te willen doen aan het tragische lot van uw dochter, kan in dit kader worden gesteld dat uw bewering dat uw dochter door spionnen – werkend voor de overheid van Tigray – in Ethiopie in het water zou zijn geduwd, dit opdat u zich schuldig zou voelen ze zouden u immers graag hebben willen doden doch zouden u niet hebben kunnen vinden gezien u zou zijn ontsnapt- gebaseerd is op vermoedens en veronderstellingen waarvoor u geen enkel bewijs aanbrengt. Overigens kan men logischerwijze niet inzien waarom u – na uw arrestatie en vrijlating op borg - maandenlang in Dancha zou hebben weten te verblijven zonder er verdere noemenswaardige problemen te hebben gekend, doch de Tigray u dan weer naar uw mening wel graag zouden hebben willen doden.

Uit bovenstaande opmerkingen blijkt dan ook dat u allesbehalve aannemelijk weet te maken dat u - iemand die geen officieel lid van het "Welkait Comité" zou hebben uitgemaakt en als loutere sympathisant slechts enkele beperkte activiteiten, overigens zich afspelend vóór voornoemde politieke omwentelingen in Ethiopië, zou hebben uitgevoerd momenteel nog steeds zou worden gezocht en gevisieerd door de Tigray etnie, temeer in het licht van de vrijlating begin 2018 (Europese kalender) van Kolonel Demeke Zewdu, de leider van het "Welkait Identity and Self-Determination Committee".

Hoewel u aldus niet aannemelijk wist te maken de dato 2020 nog steeds te worden gezocht en gevisieerd door de Tigray etnie, kan er nog het volgende worden opgemerkt. De heersende politieke partij "Ethiopian People's Revolutionary Democratic Front (EPRDF)" heeft drastische veranderingen ondergaan. EPRDF bestond uit een alliantie van vier groepen: "Oromo People's Democratic Organization (OPDO)"; "Amhara National Democratic Movement (ANDM)", dewelke sinds 30 september 2018 luistert naar de naam "Amhara Democratic Party (ADP)"; "Tigrayan People's Liberation Front (TPLF)" en "South Ethiopians People's Democratic Movement (SEPDM)". Het EPRDF werd evenwel vooral beïnvloed door de macht van het TPLF en vormde aldus voornamelijk een Tigray regime. **Op 01 december 2019 werd het EPRDF omgevormd tot de "Prosperity Party", dit onder de leiding van Premier Abiy Ahmed. Het TPLF - en aldus de partij van de Tigray - besloot hier geen plaats in te nemen en stapte uit de regerende partij, waardoor hun invloed op nationaal vlak werd ingeperkt (zie informatie administratief dossier). In casu kan er dan ook het volgende worden opgemerkt. Hoewel het TPLF (de partij van de Tigray) nog de macht in de Tigray regio - waartoe uw regio van herkomst 'Welkait' behoort - zelf heeft weten te behouden, werd hun invloed in de andere regio's van het land sterk ingeperkt. U slaagt er dan ook niet in dienstig aan te tonen waarom u zich vandaag de dag als Amhara niet in de Amhara regio zou kunnen vestigen. Zo stelt u in dit kader enkel en alleen het volgende: "Toen ze aan de macht waren, overal waar je gaat het is hun plaats, ze kunnen u aanvallen, het is hun plaats, naar andere regio, Tigray is nog erger. Amhara regio je kan tegen zoveel mensen praten van Amhara regio, naar andere regio in Amhara buiten Welkait Tegede, ze gaan u aanvallen, omdat ze bang zijn, je kan mensen vertellen over hun om tegen hun te gaan staan, ze willen niet dat u iedereen erover gaat vertellen, over wat er aan de hand is in Welkait Tegede, en niemand wil moederland verlaten Welkait Tegede, ze zijn bij ons binnengedrongen. Als je verhuist, je ziet de gevolgen" (cgvs p. 19). U geeft aldus enkel en alleen aan dat niemand zijn moederland Welkait Tegede – vroeger behorend tot de Amhara regio doch nu tot de Tigray regio behorend – zou willen verlaten, doch bij een eventuele verhuis naar de Amhara regio zouden de Tigray u kunnen aanvallen gezien ze bang zouden zijn, u zou immers kunnen praten over wat er aan de hand zou zijn in 'Welkait Tegede' (cgvs p. 19). U weet dan ook allesbehalve aannemelijk te maken dat u zich – gezien de nieuwe politieke situatie in Ethiopie – als Amhara niet op een veilige manier in de Amhara regio zou kunnen gaan vestigen.**

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U voegt verder nog een "Certificat Médical" dd. 02 mei 2019 aan het dossier toe. Er kan worden opgemerkt dat hierin wordt geattesteerd dat u een besnijdenis type twee onderging. Uit het feit dat u een besnijdenis type twee heeft ondergaan in het verleden, kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid en u haalde ook geen elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten.

Voor wat betreft de documenten omtrent uw nierfalen en nierdialyse ten gevolge hiervan [de resultaten van een bloedonderzoek dd. 18 februari 2019; een "Rapport provisoire" dd. 21 maart 2019; een "feuille de dialyse" dd. 21 maart 2019; een "Feuille de traitement" dd. 21 maart 2019 van Dr. Christine Hurtgen, een fiche screening instroom dd. 22 maart 2019; een "fiche médicale" dd. 22 maart 2019; een brief dd. 26 maart 2019 afkomstig van Dr. G. Van Ingelgem; "Frais de voyage des bénéficiaires dialyses qui se rendent individuellement au centre dialyse" dd. 02 april 2019; een fiche "Traitement à domicile" dd. 11 april 2019; een "Certificat médical" dd. 11 april 2019 afkomstig van Dr. B. Georges; een "Certificat medical" dd. 12 april 2019; een "Preuve de prescription électronique" dd. 20 juni 2019; een geneesmiddelenvoorschrift dd. 03 oktober 2019; een "carnet de liaison pour le patient dialysé"; een brief dd. 12 maart 2020 en 06 april 2020 afkomstig van de "Service de néphrologie - dialyse" en een brief dd. 18 maart 2020 van Dr. Benoît Georges], kan er in dit kader op gewezen worden dat u voor de beoordeling van uw medische problemen een aanvraag kan indienen voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bij de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Asiel en Migratie. Uw advocaat gaf overigens aan deze procedure reeds te hebben opgestart, u kan aldus in dit kader deze procedure afwachten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. Verzoekster voert de schending aan van:

- artikelen 2 en 3 van het Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM);
- artikelen 10.2, d) en 15.3, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna « *Procedurerichtlijn* »);
- artikelen 1, 2, 3 en 60 van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, getekend te Istanbul op 11 mei 2011, geratificeerd op 14 mei 2016 (hierna « *Verdrag van Istanbul* »);
- artikel 48/7 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna « *Vreemdelingenwet* »), *juncto* 62, van de Vreemdelingenwet;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikel 61 van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, gedaan te Istanbul op 11 mei 2011 (hierna « *Verdrag van Istanbul* »);
- de motiveringsplicht, de algemene zorgvuldigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

In het eerste onderdeel verwijst verzoekster naar de structuur van de bestreden beslissing en het niet in acht nemen van alle relevante elementen van de zaak. Het onderdeel "*feitenrelaas*" betreft enkel een deel van de feiten, terwijl de rest van de feiten wordt uiteengezet in het derde lid van het onderdeel "*motivering*". Verzoekster stelt dat zij het slachtoffer is geweest van karakteristieke gendergerelateerde vervolgingen. Zij citeert haar verklaringen. Verzoekster stelt: "*De bestreden beslissing betwist niet dat verzoekster systematisch verkracht werd gedurende vier maanden; ze betwist ook niet dat dit plaatsvond in een gevangenis, door gevangenisbewakers; zij meent doodsimpel dat dit zelfs niet noemenswaardig is in de motivering van een beslissing tot weigering van de vluchtelingstatus.*"

Dit is onwaardig vanwege een instelling die gespecialiseerd meent te zijn in de behandeling van asielverzoeken. Het getuigt van een schaamteloze minachting van de vervolgingen waarvan verzoekster het slachtoffer is geweest. Verzoekster argumenteert inzake de principes omtrent gendergerelateerde vervolging en stelt dat de door verzoekster ondergane feiten reeds voldoende zijn voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

In het tweede onderdeel argumenteert verzoekster, middels de verwijzing naar het aangevoerde gendergerelateerd geweld, inzake de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

In het derde onderdeel aangaande de schending van de Procedurerichtlijn stelt verzoekster dat de wijze waarop de bestreden beslissing werd genomen een schending inhoudt van de artikelen 10.2, d) en 15.3, a) van de Procedurerichtlijn. *“Verzoekster kan zich inderdaad niet anders verklaren waarom een gespecialiseerde instantie in het behandelen van asielverzoeken het niet noodzakelijk heeft geacht om verkrachtingen in een gevangenis te onderzoeken vanuit het oogpunt van de conventie van Genève. Dit is des te minder aanvaardbaar daar verzoeksters raadvrouw op voorhand had gewezen op het genderspect van dit dossier, die dan ook had moeten toevertrouwd zijn geweest aan iemand die over een minimale vorming in gendergerelateerd geweld beschikte.”*

In het vierde onderdeel voert verzoekster een betoog inzake de gegronde vrees voor vervolging omwille van haar gezondheidstoestand aangezien zij lijdt aan zwaar nierfalen. Verzoekster verwijst naar de slechte medische situatie voor nierpatiënten.

In het vijfde onderdeel aangaande de schending van het verdrag van Istanbul citeert verzoekster bepalingen van het voormeld verdrag, verwijst zij naar haar aangevoerd gendergerelateerd geweld en stelt zij dat de Raad *“dus op zijn minst een gendersensitieve interpretatie [dient] te geven aan de vervolgingsvrees die ingeroepen zijn door verzoekster, d.i. een vrees voor vervolging in geval van terugkeer omwille van haar hoedanigheid van vrouw en van Amhara enerzijds, en een vrees voor vervolging omwille van de psychologische gevolgen van de reeds geleden vervolgingen anderzijds”*.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoekster dient aan te tonen dat in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in haar land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5 a) van de Vreemdelingenwet).

6. Verzoekster verklaart te behoren tot de Amhara-etnie. Verzoekster verklaarde bij verweerder dat ze is geboren in Akewerk en opgroeide in Dansha, ze zou nergens anders hebben gewoond en beide plaatsen bevinden zich volgens haar in de Tigray Regio (CGVS, p. 4).

Ingevolge het algemeen bekend gegeven inzake het recent uitgebroken gewapend conflict in de Tigray-regio in Ethiopië, dat aanleiding zou hebben gegeven tot aanzienlijk geweld en vluchtelingenstromen, werd aan verweerder ter zitting gevraagd naar diens onderzoek en beoordeling van personen afkomstig uit de Tigray-regio in Ethiopië. Verweerder verklaart ter zitting dat deze dossiers ‘on hold’ werden gesteld omwille van de veiligheidssituatie, tenzij de mogelijkheid voorhanden is van een intern vluchtalternatief.

Omwille van de vaststellingen dat verweerder inzake het aangevoerde gendergerelateerd geweld in de gevangenis niet concreet motiveert in de bestreden beslissing, samen genomen met het ontbreken van actuele informatie inzake de situatie in de Tigray-regio, beschikt de Raad, mede gelet op de grenzen van de ondervraging ter zitting, niet over essentiële elementen inzake onder meer eventuele ondergane vervolgingsfeiten en het al dan niet voorhanden zijn van bescherming en/of een intern vluchtalternatief.

7. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om voorgaande vaststellingen nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 augustus 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS